
Mededelingenblad

Van het

Sint Jozefkoor

Maart 2024, jaargang 34, nummer 1

Geloof

Zondag 11 februari stond hij nog met ons te zingen in de Hoogmis. Na afloop meldde hij nog dat hij die week in het ziekenhuis extra ijzer toegediend zou krijgen. En hij zou die vrijdag ook nog bij de KNO-arts langsgaan om te kijken naar die lastige bloedneus van hem. Die neus die op de meest onverwachte momenten kon gaan bloeden. Maar voor Frans was dat geen beletsel om toch op zondag te komen zingen. Dan maar met watjes in de neus. We wensten hem succes en met een "tot volgende week" namen we afscheid.

Toen Jos mij in de ochtend van 15 februari belde met het trieste bericht van het overlijden van Frans was mijn eerste reactie een van ongeloof. "Hè..??? Frans??? Ja, Frans was 82, sukkelde met zijn gezondheid, maar tegelijkertijd nog energiek en vrijwel altijd van de partij op de repetitie en in de Hoogmis. Dit had niemand kunnen zien aankomen. We hadden Frans zo graag nog vele jaren in ons midden gehad.

Overleden op nota bene Aswoensdag, de eerste dag van de veertigdagentijd waarin we ons voorbereiden op Pasen, het feest van de opstanding, de overwinning op de dood en het fundament van ons christelijk geloof. In het "in memoriam" dat ik in de week van zijn heengaan plaatste op onze website schreef ik dat "wij mogen geloven dat Frans nu met zijn vrouw Jeanne herenigd is". Geloof in de opstanding dus. In welke hoedanigheid, daar kunnen we ons nauwelijks een voorstelling van maken. Maar het zal niet te vergelijken zijn met ons aardse leven.

Pasen draait volledig om het geloof in de verrijzenis. We *weten* niet of Christus echt uit de dood is opgestaan, maar we *geloven* dit. Historici zijn het er wel over eens dat Jezus als persoon daadwerkelijk heeft geleefd en ook dat hij door kruisiging ter dood is gebracht. Er bestaat echter geen historisch-wetenschappelijke verslaglegging van de verrijzenis. We hebben enkel de evangeliën waarin getuigenis van de opstanding wordt afgelegd. Daar moeten we het mee doen want het verrijzenisgeloof blijft essentieel voor het Christendom. Of zoals Paulus schrijft in zijn eerste brief aan de christenen van Korinthe: *“Maar wanneer nu over Christus wordt verkondigd dat Hij uit de dood is opgewekt, hoe kunnen sommigen van u dan zeggen dat de doden niet zullen opstaan? Als de doden niet opstaan, is ook Christus niet opgewekt; en als Christus niet is opgewekt, is onze verkondiging zonder inhoud en uw geloof zinloos”*.

Ook in Paulus' tijd werd er dus binnen de christelijke gemeenschap getwijfeld over de opstanding. Dat mag, maar nogmaals: zonder de verrijzenis kunnen we eenvoudigweg niet. Een christen onderscheidt zich niet in de eerste plaats door een vergevingsgezinde houding en zorg voor de naaste. Daarvoor kunnen we ook bij andere religies terecht, zelfs bij het humanisme. Het wezenlijke onderscheid van het christelijk geloof zit 'm in de opstanding.

In onze huidige, moderne samenleving beschouwen veel – mogelijk de meeste – mensen de dood als het einde van alles. Met het sterven eindigt onze hersenactiviteit en daarmee ons bewustzijn, waarbij men het bewustzijn simpelweg als een product van onze hersenen ziet (wat overigens nooit bewezen is). En zonder bewustzijn is er niets. Punt uit. Requiem æternam, dat wel, maar zonder lux æterna.

Onlangs kwam ik het bidprentje van Theo Driessen weer tegen (aanwezig in ons digitale archief). De eenvoud ervan ontroert mij telkens weer. Geen lang epistel over zijn verdiensten voor de stad Helmond en zijn leerlingen, maar een tekst van welgeteld vijf zinnen waarin hij ook nog eens vergiffenis vraagt aan de mensen die hij in zijn leven tekort heeft gedaan. Voor de rest getuigt het van zijn geloof in een toekomst na dit leven. Misschien dat Theo Driessen ook wel eens getwijfeld heeft; ik kan mij niet voorstellen dat dat niet zo is. Toch bleef hij vertrouwen op de belofte dat – zoals op het bidprentje staat – *“ik na onze verrijzenis met U allen in de heer Jesus en zijn H. Moeder eeuwig zal verder leven”*.

En zo draait alles toch alleen om geloof. We weten niet of de verrijzenis waar is, maar we geloven dit en we doen dit vanuit de belofte dat ons geloof ons over de dood heen tilt. Dat geloof is genade. En met de genade moet je zoveel mogelijk meewerken. Dat doen we ook als we aan het einde van de uitvaartmis

de overledene begeleiden met onze zang, zoals we dat op 21 februari voor Frans deden:

Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me, etiam si mortuus, fuerit vivet: et omnis qui vivit et credit in me, non morietur in æternum.

Ik ben de verrijzenis en het leven: Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven: en ieder die leeft in geloof aan Mij zal in eeuwigheid niet sterven.

Moge Frans, door zijn geloof, naast de eeuwige rust ook verlicht worden door het eeuwige licht.

Zalig Pasen!

Hans van Saaze

Rooster maart-juni

maart

Za.	02-03	repetitie
Zo.	03-03	3 ^e zondag van de veertigdagentijd
Za.	09-03	repetitie
Zo.	10-03	4 ^e zondag van de veertigdagentijd
Za.	16-03	repetitie
Zo.	17-03	5 ^e zondag van de veertigdagentijd
Di.	19-03	Hoogfeest van St. Jozef
Za.	23-03	repetitie
Zo.	24-03	Palmzondag
Do.	28-03	Witte Donderdag; inzingen 18.30; H. Mis 19.00 uur
Vr.	29-03	Goede Vrijdag; inzingen 18.30; Viering 19.00 uur
Za.	30-03	geen repetitie in TDI; inzingen 20.45 uur; Paaswake 21.30 uur
Zo.	31-03	Hoogfeest van Pasen

april

Za.	06-04	repetitie
Zo.	07-04	2 ^e zondag van Pasen
Za.	13-04	repetitie
Zo.	14-04	3 ^e zondag van Pasen
Za.	20-04	repetitie
Zo.	21-04	4 ^e zondag van Pasen
Za.	27-04	repetitie
Zo.	28-04	5 ^e zondag van Pasen

mei

Za.	04-05	repetitie
Zo.	05-05	6 ^e zondag van Pasen
Wo	08-05	} Naar Groningen (Hemelvaart)
Do	09-05	
Za.	11-05	repetitie
Zo.	12-05	7 ^e zondag van Pasen
Za.	18-05	repetitie
Zo.	19-05	Pinksteren
Za.	25-05	repetitie
Zo.	26-05	Feest van de Heilige Drie-eenheid

juni

Za.	01-06	repetitie
Zo.	02-06	Sacramentsdag
Za.	08-06	repetitie
Zo.	09-06	10 ^e zondag door het jaar
Za.	15-06	repetitie
Zo.	16-06	11 ^e zondag door het jaar
Za.	22-06	repetitie
Zo.	23-06	12 ^e zondag door het jaar
Za.	29-06	repetitie
Zo.	30-06	13 ^e zondag door het jaar

Uitvaart Frans Verbakel

Preek van pastoor Erik Seidel tijdens de uitvaart van Frans Verbakel op 21 februari 2024.

Tien dagen geleden zong Frans nog, zoals elke zondag, als voorzanger bij het St. Jozefkoor. En nu zingt het koor voor hem Requiem, zoals hij het zelf tientallen keren zong voor anderen. Het voelt wat onwerkelijk. Want als je Frans zag, leek hij nog gezond, al mankeerde hij wel wat. Hij kon de gewone dingen nog goed doen, zoals zingen, maar ook met de auto nog overal heen. Er waren geen grote tekenen dat hij zo snel zou heengaan. Toch was er wat aan de hand, wij herinneren ons de laatste tijd dat hij vaak flinke bloedneuzen had, en wat er verder in het hoofd aan de hand was? We zullen het nooit meer weten, de artsen in het ziekenhuis wisten het ook niet, Aswoensdag een week geleden. Hij werd onderzocht, het leek iets in het hoofd, maar wat? Ze konden het niet zien. Het enige was dat er allerlei uitval was, het lichaam leek het op te geven, op diverse plaatsen. Dan komt binnen enkele uren de realiteit hard binnen: we zullen Frans, jullie vader en opa, moeten loslaten. Wat dan ook gebeurde. Zo snel. Zo onverwacht. Je kon nog afscheid nemen, dat wel. Maar verder? De lege plek in je leven, zo kort na jullie moeder Jeanne, dat had je niet kunnen bedenken tien dagen geleden. Dat zouden we niet gewild hebben... Toch is het gebeurd, een mensenleven hebben we niet in onze eigen hand, Frans en wij geloven dat God de momenten bepaalt waarop we geboren worden en sterven. En we geloven dat de dood dan niet het einde is, maar het begin van een nieuw leven. Frans is woensdag gestorven, maar dat betekent ook een overgangsmoment, niet een eeuwige dood.

Frans was volledig in dat geloof gegroeid, geboren en getogen rond de Marterstraat en de Wolfstraat, en in de school van Theo Driessen opgenomen in de cultuur van geloven, zingen en leven. Vanaf zijn 10e, 72 jaar lang, zong hij Gregoriaans, waarvan vele jaren hier en ook in de Pauluskerk, toen hij naar Noord verhuisde. Een cultuur waarbij zingen en morrisdansen hoorde, maar ook het echt beleven van het katholieke geloof. Daar was Frans trouw aan, tot en met de laatste zondag van zijn leven. Het katholieke geloof is een wegwijzer tot een waardevol en beschaafd leven, wat Frans als accuraat man had, in zijn werk als vertegenwoordiger, en in zijn persoonlijke leven. Maar het is ook de weg van een persoonlijke band met God die ons leven in de hand heeft en ons eens wil thuisbrengen in het huis van de Vader. Daarover spreekt ook de evangelielezing vandaag: vertrouw op God, blijf trouw aan Jezus, de weg, de waarheid en het leven, en je mag eens thuiskomen bij Hem. Hoe dat huis van

de Vader er uit ziet? We gebruiken daar beelden bij die ook in het Gregoriaans klinken: requiem – rust. Lux aeterna – eeuwig licht. In Paradisum – naar het paradijs. Het is een mix van beelden van geluk en troost, zoiets als wat de profeet Jesaja zegt in de eerste lezing: een maaltijd op de berg, iets als de eucharistie die we elke zondag vieren. Het wegnemen van lijden, verdriet en rouw. Een belofte, jazeker, zoals ook Jezus een belofte aan ons doet: geloof in Mij en je zult leven. Dat geloofde Frans heel zijn leven lang en dat is wat we vandaag dan ook delen en vieren. Jezus is gestorven en weer verrezen, we zijn onderweg naar Pasen, in de tijd en in de eeuwigheid.

In dat geloof moeten we Frans vandaag laten gaan. We denken met dankbaarheid terug, aan zijn liefde en goedheid in zijn gezin en zijn familie. Als parochie aan de toegewijde koorzanger. Zo zullen we ons hem blijvend herinneren. Vooruitkijkend delen we onze hoop en geloof voor hem. Zoals de voorzitter van het Sint-Jozefkoor het in memoriam voor Frans besloot: “Eens zullen wij allen zingen met de engelenkoren; Frans is ons voorgegaan en wij geloven dat hij nu in eeuwigheid met zijn vrouw Jeanne herenigd is.” Dat wensen we hem toe, dat gebed stijgt op tot de hemel bij het in paradisum als Frans voor de laatste keer deze St. Jozefkerk verlaat. Rust in vrede Frans, en eens tot weerziens in het paradijs.

Afscheid van een bijzondere vriend

Het was in 1955 dat Theo Driessen mij Frans Verbakel heeft aanbevolen als muzikant op de blokfluit van de morrisdansgroep in het missiehuis Christus Koning, bestaande uit leerlingen van het daarin gevestigde seminarie. Frans was toen 13 jaar. Frans, klein van stuk, had weliswaar een fiets maar hij kon mij niet bijhouden en daarom ging Frans bij mij achterop. Zo fietsten wij samen naar het missiehuis. Vanaf toen hebben wij samen leiding gegeven aan het morrisdansen in het Theo Driessen Instituut.

Voor de viering van ons 40-jarig jubileum in 1975 zochten wij contact met een groep uit Engeland. Daarin slaagden wij en in april van dat jaar vierden wij ons jubileum samen met de Cambridge Morrisman. Deze groep heeft ons in 1976 aangemeld als lid van de Engelse Morrisring. Vanaf dat moment bloeide het morrisdansen in Helmond op. Er kwamen Engelse instructeurs naar Helmond en er werden over en weer meetings georganiseerd. Een hoogtepunt was onze deelname aan zo'n meeting in de tachtiger jaren in Thaxted.

In de kerk van Thaxted vond op zondag een anglicaanse misviering plaats en in het kader van de meeting namen alle deelnemende groepen daaraan deel. Onze groep viel de eer te beurt de 'offerandedans' te mogen uitvoeren. Wij dansten de 'Stepback' waarbij de stappen van de dansers begeleid werden door de klanken uit Frans' piccolo (kleine blokfluit). Behalve de stappen van de dansers en de, mede door de akoestiek, welhaast hemelse blokfluitklanken van Frans, was het muisstil in de kerk. Het applaus en de staande ovatie na afloop was overweldigend.

In 1978 sloot de morrisdansgroep zich aan bij de Stichting St. Jozefzangertjes. Deze stichting werd in 1993 opgeheven waarna wij de Stichting Morrisdansgroep Helmond hebben opgericht waarin Frans de functie van secretaris en later die van voorzitter op zich nam. In 2021 werd de

Morrisdansgroep Helmond opgeheven. Dat besluit moest helaas genomen worden omdat het aantal dansers te klein was geworden om teamdansen uit te kunnen voeren.

In de jaren daarna nodigde Frans mij regelmatig uit om samen op stap te gaan. We bezochten leuke plaatsjes en musea. Schilderijen-exposities hadden zijn voorkeur. Op de lagere school al bleek hij intelligent te zijn, hij was altijd een van de besten van de klas. Hij was St. Jozefzangertje en een virtuoos op de blokfluit. Hij was bescheiden maar wist zijn mening altijd duidelijk te formuleren en over te brengen. En het allerbelangrijkst; hij was gedurende 70 jaar een van mijn beste vrienden. Ik mis hem node.

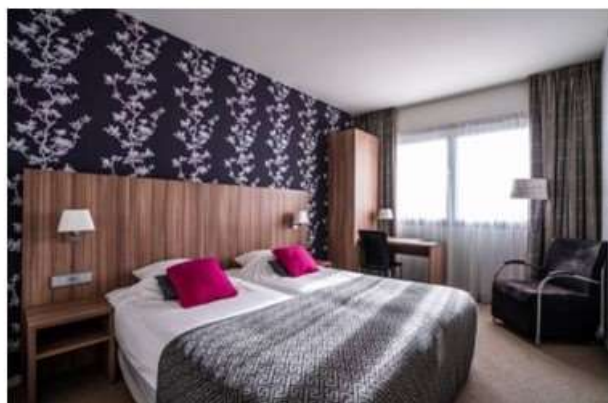
Jo Kuijpers

Hemelvaart in Groningen

9 mei zullen we de Hoogmis van Hemelvaart zingen in de St. Jozefkathedraal te Groningen waarbij bisschop Ron van den Hout de mis celebreert.

Het bestuur heeft besloten om deze reis met een touringcar te ondernemen zodat niemand van ons zelf hoeft te rijden. In Groningen zijn 2-persoonskamers geboekt in het Martinihotel (www.martinihotel.nl), een paar honderd meter gelegen van de kathedraal. Ook de markt van Groningen is op loopafstand.

Het vertrek uit Helmond op woensdag 8 mei zal rond 10 uur zijn. Onderweg zullen we een pauze inlassen. Naar verwachting zijn we dan tussen 2 en 3 uur in de middag bij het hotel waar we onze spullen kunnen achterlaten. De kamers zijn dan ook al beschikbaar. Daarna hebben we tijd om in de stad Groningen door te brengen. Het diner is in het hotel.

Het bestuur beraadt zich nog op een gezamenlijke activiteit die interessant genoeg en niet te vermoeiend is. In de middag van donderdag 9 mei reizen we terug naar Helmond met wederom een in te lassen pauze.

Pannenkoekenfeest

Lekkernij hoort bij Maria-Lichtmis.

Wat eten we vandaag? Het is Maria-Lichtmis en volgens de kerkelijke traditie horen daar pannenkoeken bij. De ronde vorm zou een symbool zijn voor de zon, als bron van het licht. Tegelijk luidt het lichtfeest het einde in van de kersttijd.

Hoewel de meeste mensen de kerststal de kerstboom en de lichtjes al rond Driekoningen hebben opgeborgen wordt in het Vaticaan de kerststal pas op Maria-Lichtmis afgebroken. Het is precies veertig dagen na Kerstmis en dan wordt herdacht dat Jezus, als eerstgeboren Joods jongetje, in de tempel werd opgedragen aan God.

Het is een echt Mariafeest. Christus is daarin het 'Licht dat voor alle volkeren straalt' en Maria, de moeder van Jezus, is de draagster van het goddelijke licht. Een volksgebruik is het eten van pannenkoeken op deze dag. Het komt terug in oude gezegdes als 'Er is geen vrouwtje nog zo arm, of ze maakt met Lichtmis haar pannetje warm'

Bij veel volksgebruiken is achteraf een religieuze betekenis gezocht toen ze werden gekoppeld aan christelijke feestdagen. Zon, graan en brood werden al in lang vervlogen tijden gezien als symbolen van het leven. Men beschouwde dat als een mooie verbinding met religieuze tradities, denk bijvoorbeeld aan de hostie en liefkoecken en de Duitse Lebkuchen. In Nederland worden vooral op de zandgronden rogge, haver, spelt en het in de vergetelheid geraakte boekweit verbouwd. Het laatste vooral in de arme provincie Drenthe. Als boeren en hun knechten noeste arbeid verrichtten in het veen kwam de boerin langs met boekweitpannenkoeken. Drenthe is nog altijd de provincie waar veel pannenkoekenhuizen te vinden zijn. De pannenkoek is ouder dan brood. We moeten ons voorstellen dat in het verre verleden mensen hebben ontdekt dat je van geplette granen en zaden koeken kon bakken op een hete platte steen.

Wim van Hugten

Bron: de Telegraaf

Uit de oude doos (8)

De Stem van Sint Jozef
20 maart 1954
2e jaargang No. 9

Paasnachtviering 1952.

De Paasnachtviering was gezien vanuit het standpunt der Celebranten.

De schrijver volgt de plechtigheden en trekt daarbij enkele conclusies. Op de eerste plaats het doorgeven van het Paasvuur. Dit duurde veel te lang. Hier zal in het vervolg wel in voorzien zijn. Tijdens het exsultet en de lecties was de aan dacht in de kerk opvallend. Geen hoest en of andere storingen .

De vernieuwing van de doopbeloften was wel het hoogtepunt van de plechtigheid. De actieve deelname van de gelovigen kwam vooral tot uiting tijdens de Algemene Communie in de Paasmis

Volgens de schrijver is deze Paasnachtviering een grote aanwinst in de liturgie.

Nog enkele opmerkingen van de gelovigen die de plechtigheden bezochten: "Boeiender dan een film" en weer anderen "Mooier dan de Kerstnacht".

Natuurlijk was er ook commentaar en bezwaar, maar dat hoopt men door voorlichting te ondervangen.

In een ander nummer van Katholieke stemmen schrijft Rector Boelaars over het ideaal van een beleving der liturgie en hoe dit ideaal te verwezenlijken is.

Als Pius X de werkdadige deelname der gelovigen aan het openbare en plechtige gebed de Kerk ziet als de voornaamste en onontbeerlijke bron van de ware christelijke geest op elk gebied, dan is de verwezenlijking van dit idee in de praktijk niet los te maken van de liturgische eredienst zoals die in en door de parochiegemeenschap gebracht wordt. Immers de parochie is het normale milieu, waarin het christelijk leven, omvattend: eredienst, religieuze vorming, zedelijk leven, caritas-beoefening enz. ontstaat en zich ontplooit. In de parochiekerk voltrekken zich "die hoog heilige geheimen" : de bediening van het Offer en de Sacramenten, waaruit de parochianen door hun werkdadige deelname die ware christelijke geest op elk gebied, dus vooral hun levensterreinen moeten verwerven.

Paasnachtviering 1952.

De Paasnachtviering was gezien vanuit het standpunt der Celebranten. De schrijver volgt de plechtigheden en trekt daarbij enkele conclusies. Op de eerste plaats het doorgeven van het Paasvuur. Dit duurde veel te lang. Hier zal in het vervolg wel in voorzien zijn. Tijdens het exsultet en de lecties was de aandacht in de kerk opvallend. Geen hoesten of andere storingen. De vernieuwing van de doopbeloften was wel het hoogtepunt van de plechtigheid. De actieve deelname van de gelovigen kwam vooral tot uiting tijdens de Algemene Communie in de Paasmis. Volgens de schrijver is deze Paasnachtviering een grote aanwinst in de liturgie. Nog enkele opmerkingen van de gelovigen die de plechtigheden bezochten: "Boeiender dan een film" en weer anderen "Mooier dan de Kerstnacht". Natuurlijk was er ook commentaar en bezwaar, maar dat hoopt men door voorlichting te ondervangen.

In een ander nummer van Katholieke stemmen schrijft Rector Boelaars over het ideaal van een beleving der liturgie en hoe dit ideaal te verwezenlijke is.

Als Pius X de werkdadige deelname der gelovigen aan het openbare en plechtige gebed de Kerk ziet als de voornaamste en onontbeerlijke bron van de ware christelijke geest op elk gebied, dan is de verwezenlijking van dit idee in de praktijk niet los te maken van de liturgische eredienst zoals die in en door de parochiegemeenschap gebracht wordt. Immers de parochie is het normale milieu, waarin het christelijk leven, omvattend: eredienst, religieuze vorming, zedelijk leven, caritas-beoefening enz. ontstaat en zich ontplooit. In de parochiekerk voltrekken zich "die hoog heilige geheimen": de bediening van het Offer en de Sacramenten, waaruit de parochianen door hun werkdadige deelname die ware christelijke geest op elk gebied, dus vooral hun levensterreinen moeten verwerven.

Geloof en de media: 10 jaar KRO-NCRV

De Nederlands Christelijke Radio Vereniging werd in 1924 opgericht. In de eerste decennia stond verspreiding van het evangelie centraal onder meer door het uitzenden van kerkdiensten. Doelgroep was het orthodox-protestants volksdeel. Maar geleidelijk werd de horizon verbreed met onderhoudende programma's en werd met succes op een breed publiek gemikt. Echter, de weinig christelijke nieuwe koers leidde tot onvrede bij een deel van de achterban die meer waarde hechtte aan de opdracht om het evangelie te verkondigen. Een gevolg hiervan was de oprichting in 1967 van de Evangelische Omroep. Deze EO kreeg een grote en snel groeiende aanhang met programma's die volgens de beleidslijnen waren gericht op de komst van het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid.

De Mediawet van 2008 stimuleerde samenwerkingsverbanden. Zo kon het gebeuren dat protestanten en katholieken tot elkaar kwamen. De kloof tussen Rome en de Reformatie werd overbrugd en op 1 januari 2014 kwam de fusie KRO-NCRV tot stand en op 1 januari 2024 vierde de omroep zijn 10-jarig bestaan.

Bij de KRO was de confessionele signatuur van voor de fusie zo mogelijk nog meer verbleekt dan bij de NCRV. Toen de ontkerkelijking toesloeg en er een progressieve wind ging waaien in rooms Nederland, weigerde de KRO langer spreekbuis te zijn van de bisschoppen en bood de omroep een platform aan kritische katholieken. Ton Verlind was mediadirecteur van de KRO. In zijn memoires zegt hij onder meer 'dat de samenleving niet zit te wachten op een ideaal waarvan de betekenis meer en meer verdamp't'. Met de leerstelling van de kerk hadden de medewerkers van zijn omroep weinig affiniteit. Zulke uitlatingen maken het begrijpelijk dat de orthodoxe priester Antoine Bodar ooit zei liever met echte heidenen te maken te hebben dan met de zogenaamde katholieken van de KRO.

Op de website van KRO-NCRV is geen enkele verwijzing naar religieuze oorsprong of opvattingen te vinden. Alleen wordt melding gemaakt van het geloof dat de wereld eerlijker, groener en liever kan. 'Wij staan voor een samenleving waarin er plaats is voor iedereen'.

In 2016 werden de kleine levensbeschouwelijke omroepen opgeheven. De RKK, waarvan Leo Feijen tot eind december 2015 hoofd was, ging op in KRO-NCRV. Daarom is er nu op zondagmorgen een mis te zien, voorafgegaan door

een door de katholieke Leo Fijen gepresenteerd geloofsgesprek. Overigens is Leo Feijen begin maart, na 700 geloofsgesprekken, hiermee gestopt. Verder mijdde de omroep zoveel mogelijk geestelijken. De priester Roderick Vonhögen moest met zijn programma 'Roderick zoekt licht' zelfs het veld ruimen nadat hij te horen had gekregen dat hij te katholiek zou zijn.

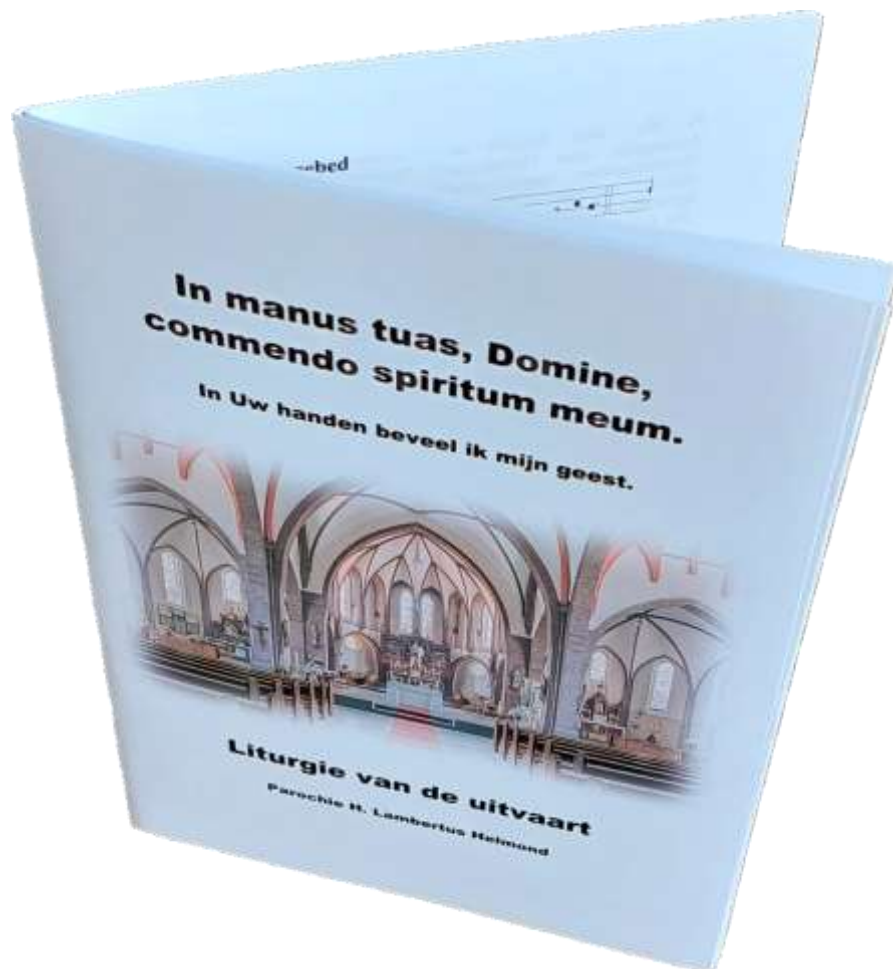
KRO-NCRV heeft, in tegenstelling tot de EO, zonder confessionele doelstellingen geen zinvolle rol in het publieke omroepbestel.

Wim van Hugten

Bron: Elseviers Weekblad, Wikipedia

Nieuwe boekjes voor de uitvaartmis

Binnenkort zullen er nieuwe boekjes voor de uitvaartmis ter beschikking staan. De huidige boekjes waren zo langzaamaan wel aan het eind van hun levensduur, reden waarom we de laatste paar uitvaartmissen uit ons Graduale/Gregoriaans Missaal zongen. Nieuwe boekjes betekent ook nieuwe mogelijkheden. Zo hebben we de boekjes voorzien van de psalmen behorende bij de Communio en het *Ego sum*. Tevens is opgenomen het *Ave Maria* dat we – indien verzocht – zingen na de Communio. De boekjes zullen professioneel gedrukt worden door de firma Vane, voorzien van een stevige kaft.

Archief Sint Jozefkoor

De laatste paar weken zijn er weer diverse zaken uit ons uitgebreide archief gedigitaliseerd. Het betreft voornamelijk persberichten uit de periode 1970-2000, maar ook programma's van uitvoeringen, brieven, foto's etc.

Het digitale archief is te bekijken via de hoofdpagina "Archief" van onze website: <https://www.sintjozefkoorhelmond.nl/archief>

Het digitale archief is voor iedereen die onze website bezoekt toegankelijk. Daarnaast hebben koorleden de mogelijkheid om via de ledenpagina toegang te krijgen tot alle overige documenten (zoals jaarverslagen en notulen van de ledenvergaderingen): <https://www.sintjozefkoorhelmond.nl/ledenpagina>

Verjaardagen

24 maart

Wim van Hugten

20 mei

Han Jansen

28 mei

Gerard Akkermans

Bestuur, dirigent en leden feliciteren je van harte en wensen je een fijne verjaardag toe!

Voor de digitale versie:
<https://www.sintjosefkoorhelmond.nl/mededelingenblad>